

Norsk

Pris kr. 0,70

Hefte 4 1945

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

Lovens ånd og lovens bokstav. — Skarp bridge på Kongsvinger. — Oslo-mesterskapet for par. — En bridgeprat med Halle. — Fyrverkeri m. m.

„Multibridge”

gir en morsom variasjon
fra robberbridge.

Fire personer kan delta i en
helaftens parturnering.

18 spill

kr. 5,25.

Fåes hos bok- og papirhandlere.

Lovens ånd og lovens bokstav.

Et høyaktuelt emne diskuteres i „*Dansk bridge*”.

Under titelen «Hvor glider vi hen?» har «*Dansk Bridge*» tatt opp til diskusjon spørsmålet om hvor langt en skal gå når det gjelder å håndheve straffebestemmelsene. Foranledningen var en artikkel som var innsendt av en av bladets lesere, og som lyder slik:

«Var det ikke mulig å få *Dansk Bridge* til å gjøre en innsats for at bridgens ånd kommer mer i forgrunnen enn tilfellet synes å være. Det er sorgelig å se hvorledes bridgen her hjemme mer og mer mister sitt preg av gentlemanspill og sport og utvikler seg til et bondefangerspill. Bevares, reglene må vel overholdes, men hvis alle lover var like til å dømme etter uten videre, behøves det ingen rettsaker, da sakene så var avgjort på forhånd. Det er jo i mange tilfelle således at det ikke er lovens bokstav, men lovens ånd det må dømmes etter, og således burde det også være i bridge.

Jeg kan gi Dem et eksempel fra en makkerparturnering:

♠ 10 8 7 6	♠ D Kn 9	♠ 5 4 3			
♥ 7 4	♥ Ess 3	♥ D Kn 10 9			
♦ 6 4	♦ K 5	♦ Kn 10 9 8 7			
♣ D 6 4 3 2	♣ Ess K Kn 10 9 8	♣ 7			
	<table style="margin: 0 auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	
N					
V Ø					
S					
	♠ Ess K 2				
	♥ K 8 6 5 2				
	♦ Ess D 3 2				
	♣ 5				

Syd var kommet opp i 7 grand, og Vest spilte ut spar 6, som Syd stakk med kongen. Derpå trakk han kløver 5 og knep med knekten. Så fulgte kløver ess, hvorpå Øst kastet spar og Syd spar ess. At Vest no måtte ha dame 6 4 i kløver var både for Øst og Vest likeså klart som om disse kort hadde ligget åpenlyst på bordet. Ikke desto mindre kunde han ikke bekvemme seg til å kaste spillet, men satte seg til å gruble i en evighet, og i denne ventetid var Vest, som satt og fumlet med kortene, så uheldig å miste kløver dame på bordet. Fluks spilte Syd kløver konge og forlangte kløver dame lagt på som *vist* kort. Vest nektet dette, men måtte bøye seg for turneringslederens dom. Dette kan da ikke være riktig. Lovene angir nok straff for forseelser, men det kan ikke være en forseelse å vise et kort, hvis plassering er kjent av alle etter spillets gang.

Hvis det så enda var et isolert tilfelle, kunde en ta sine forholdsregler, men lignende tilfelle

hører man snart om daglig, og det ender vel med at ikke spillet, men kjennskapet til lovene og evnen til å bruke (og misbruke) dem blir det avgjørende. Hvor blir så fornøyelsen ved spillet av?

Z.

*

I kompetente kretser i København er meningene meget delte om spørsmålet. Noen holder på at lovene må og skal håndheves bokstavelig, for hvis man begynte å dømme etter lovens ånd, vilde det være umulig å trekke en grense mellom hva som er fullt ut fair, og hva som i alminnelighet misbilliges. Ved å slappe av på lovens strenghet frykter man for å komme ut i kaos.

Andre hevder derimot at det aldri kan bli tale om kaos, når det blott alltid dømmes etter, om forseelsen kan eller ikke kan få betydning for spillet, det vil her si, om makkeren til den som begår feilen, kan ha noen som helst fordel av å ha sett kortet. Det kan ikke være meningen med loven, at en umulig kontrakt skal kunne vinnes, fordi det gis en opplysning, som i virkeligheten intet opplyser, og som følgelig ikke har noen som helst innflytelse på spillet.

*

Hva mener så våre hjemlige eksperter om spørsmålet? Vi har forelagt saken for noen av våre mest kjente turneringsledere, og her er deres svar:

Rolf Bøe:

Tilfellet i Danmark er dessverre ikke enestående. Jeg synes det er nokså trist at Syd skal få sin kontrakt fordi Vest ved et uheld mister et kort som de øvrige spillere allerede vet hvor sitter. Men det er enda tristere å konstatere at slike tilfelle forekommer relativt hyppig.

Det som er i veien er etter min mening at det er enkelte som er på jakt etter noen få ekstra poeng til stadighet, og som søker å karre til seg disse på hvilken som helst måte. Kan de se en chance til at motparten skal straffes griper de den, likegyldig om det er rimelig eller ei. Slike tendenser må motarbeides hvis ikke bridgen skal synke ned på et plan hvor vi ikke ønsker den skal være.

Jeg har som turneringsleder enkelte ganger søkt å dømme etter lovens ånd istedenfor etter dens bokstav — i tilfelle hvor jeg synes det er helt opplagt at feilen skyldes en misforståelse eller et uheld, og den ingen betydning har for resultatet. Likeledes i tilfelle hvor forlangendet om straff er unødig pirkeie. Og dette mener

jeg er den vei en bør gå. (Selvfølgelig må en turneringsleder være ytterst varsom og ikke gå for langt, når det bare kan være den minste tvil om at feilen kan influere på resultatet, ellers kommer vi lett opp i et farlig uføre.)

K. Fr. Dames:

Min mening om spørsmålet er at loven bør følges i den utstrekning at straffen rammer den som begår en feil som strider mot lovens forskrifter, men i de tilfelle hvor straffen favoriserer den feilende part bør det dømmes etter lovens ånd. I «mellomtilfeller» synes jeg en bør søke å få i stand en minnelig ordning så fremt det lar seg gjøre.

I det i artikkelen nevnte tilfelle, vilde jeg som turneringsleder spørre den som gjør krav på straff om han vilde frafalle den, da jo motparten etter loven har begått en feil ved å vise kortet fram, uansett om det har noen betydning eller ikke. Vilde spilleren fremdeles holde fast på sitt krav, vilde jeg beklage å måtte gi ham medhold, og høflig, men bestemt si ham min mening om den slags opptreden ved bridgebordet.

I andre tilfelle, hvor jeg ikke finner at den som lider under straffen, har gjort noen feil, f. eks. ved revoke, som kan gjøres med hensikt for å oppnå bet, vil jeg se bort fra loven og gi spilleren den kontrakt han rettmessig tilkommer.

At det skal skape kaos å være rettferdig synes jeg er en noe drøy påstand.

Otto Krefthing:

Jeg har forsøkt å finne et punkt i loven hvoretter Vest kan slippe fri, men forgjeves. Han må dømmes etter loven, hvor usmakelig forholdet i dette tilfelle enn er.

Trygve Zachariassen:

Ved enhver uregelmessighet har spillerne plikt til å tilkalle turneringslederen. Denne er forpliktet til å dømme etter lovens bokstav, alt annet vilde etter min mening føre til utglidning. En spiller som holder sine kort så skjød-

løst at han mister et av dem på bordet, må finne seg i å bli straffet.

I det danske tilfelle vilde jeg som melder — etter at turneringslederen hadde fastsatt kløver dame som straffekort — spilt ut en liten kløver, så motparten kunde få stikk for damen. På denne måten vilde lovens bokstav være fulgt, samtidig som melderens ved fair opptreden sørget for at spillet ga et rettferdig resultat.

*

Ja — så er vi altså like langt! Å nyansere loven så Vest blir fri for skyld er vel vanskelig. Et så særegent tilfelle kan en ikke sette bestemte regler for. Det må bedømmes fornuftmessig. Og fornuften tilsier vel her klart at resultatet skal være 6 trekk — en bet. Å gjøre krav på 7 trekk under påskudd av lovens bestemmelser er etisk forkastelig. Og da det etiske skal fremleskes og settes i høvsætet hvor gentlemen ferdes må en dømme ved en episode som denne ha myndighet til å slå ned på griskheten. Ja — etter vår mening er det hans plikt å gjøre det.

For øvrig bør man unngå å blande turneringsledelsen opp i slike saker. Det er her ikke begått noen uregelmessighet i egentlig forstand. Et lite uhell som det som forekom ordner ustandige spillere seg i mellom i minnelighet, og med et smil om munnen. Vest beklager at han et øyeblikk sov og Syd sier bare: ta kortet tilbake, det spiller ingen rolle. Sådan tar virkelige gentlemen en slik hendelse.

Vår store bridgeturnering.

Spillemateriellet er nå sendt ut til samtlige deltagere, og når dette leses er vel turneringen i gang over hele landet. Så er det vårt håp at både det tekniske arrangement og selve spillene vil falle ut til deltagerens tilfredshet. Samtidig minner vi om at kommentarene til kontrollspillene blir publisert i neste nummer (hefte nr. 5).

En bridgeprat med Halle.

Boccaccio lar Pampinea si i Decamerone: «Men vil dere følge mitt råd, så skal vi ikke fordrive tiden i disse hete dagtimene med spill; for det gir alltid den ene parten mer ergrelse enn den annen og gleder ofte tilskueren mest.»

En skulde nesten tro at den vakre og yppige Pampinea var like vel bevandret i våre dagers bridge som i renessansetidens elskov. Det er iallfall sørgelig riktig, at tilskuerne har det morsomst av oss alle. Mens spilleren ved bordet avvekslende opplever ergrelser og gleder, er tilskueren bak ham aldri utsatt for noen art av motgang. Han får alltid flere stikk enn alle vi andre, og beholder alltid det siste ordet.

Amerikanerne har et eget, pussig ord for bridgetilskuerne, nemlig «kibitzers», som neppe står i noe leksikon, men som allikevel allerede før krigen ble brukt over hele den engelsktalende verden. Ordet har en litt odios klang, og er nærmest myntet på den *plagsomme* tilskuer ved bridgebordet. Wienerne brukte det samme uttrykk, og jeg trodde første gang jeg hørte dem gjøre det at de hadde fått det fra U. S. A. Det er imidlertid meget som tyder på at det omvendte er tilfellet. Opphavet synes iallfall å være det tyske *Kiebitzen*, som betyr «se tils». Substantivet der Kiebitz be-

tyr vipen (vipa, eller viben som fuglen het i gamle dager).

På norsk har vi ikke noe alminnelig anerkjent uttrykk for kibitzer, skjønt «bakspiller» synes å ha fått adskillig utbredelse og har nettopp den lille snev av brysmhet som gjør ordet meget anvendelig. Det svenske «bakomklykare» er dog adskillig bedre, men ingen slår danskenes «Ugle», som rammer rett i blinken.

Hvorom all ting er, — enhver veltuviklet bridgejargon trenger en fast betegnelse på den type tilskuere, som alltid behersker all verdens situasjoner når de har tittet i alle kortene og som aldri kvier seg for å dosere hvordan det burde vært spilt. De kan endog være *meget plagsomme*, ikke minst ved at de ved mine-spill og vel avstemte grimaser stadig sitter og røper kortene. For framtiden kaller vi dem ugler, så nå skal de bare passe seg.

Her er forresten en liten historie jeg henter fra «Dansk Bridge» som klart viser hvor påkrevet uttrykket kan være og hvor fint det kan nyanseres:

Petersen spilte 2 U.T. (grand) og vandt sin Kontrakt ved sundt Spill. Bagefter skræppede en af de uundgaelige Ugler op:

«Hvis De havde sat ham ind i Ruder, havde De vundet 3 Træk.»

«Jeg spilte paa at vinde to,» sagde Petersen.

«Ja, men jeg ugledede paa tre,» svarede den uundgaelige Ugle.

*

I forbindelse med mine bridgeturneringer får jeg stadig følgende spørsmål (og det fortrinnsvis fra dem som har bommet på det spillepoeng det dreier seg om): Kan det lønne seg å spille safe i duplikat? Vil ikke det ofte gi dårlig score, fordi de fleste som kanskje ikke en gang ser safety-varianten spiller ordinært og vil profitere på det hver gang sitsen eller fordelingen er rimelig?

Til dette svarer jeg alltid og konsekvent, hva jeg også meget sterkt understreker i et lite forord jeg har laget til Rolf Bøes bok om «Turneringsledelse og duplikatarrangement»:

I det lange løp vil det lønne seg å spille safe. Også i duplikat. Ikke minst i duplikat. Ja, kanskje nettopp i duplikat.

Selvsagt skal enhver situasjon bedømmes individuelt, og jeg er den siste til å ville benekte, at der risikomomentet er forsvinnende lite og safety play opplagt vil koste stikk, kan det være umaken verd å overveie om en skal lukke øynene og stole på lykken. Hvis f. eks. kontrakten er sikker med mindre en farge er fordelt 5 : 0 og intet spesielt tyder på en slik fordeling, er det selvfølgelig fristende å spille rett fram. Men selv i en slik situasjon vil jeg betenke meg rett og lenge hvis jeg er havnet i en spesielt god kontrakt som jeg ser er vanskelig å komme i. Derfor må en under alle omstendigheter kunne alle safety-variantene eller kunne resonnerer seg til dem der tilfellene er så egenartede at de ikke er behandlet i lærebøkene. Og det er ikke minst dette

turneringer med lagede spill hjelper en med. Her får en kunnskaper der en mangler dem, og en får prøvet evnen til å se for seg de forskjellige fordelinger og gardere seg mot skjev sats.

*

Her er et par spill fra de siste fjorten dagene, hvor det ble oppnådd toppscore, takket være safety spill. Først et hvor safety-varianten skulde gi seg selv:

♠ E K x
♥ E D x
♦ K Kn 10 x
♣ x x x

	N	
V	Ø	
	S	

♠ x x x
♥ K x x
♦ E x x x x
♣ K x

Kontrakten var 3 grand hos Syd, en liten hjerteser kom ut. Jeg stakk på bordet, tok ruter konge og ruter knekt, som jeg selvsagt lot gå. No er kontrakten sikker. Men høyspilles ruter etter 9-regelen, må det bli bet hvis ruter dame sitter tredje hos Øst og kløver ess hos Vest. Akkurat slik var sitsen, og de to parene som spilte safe fikk dele toppen. Poenget er jo svært enkelt, men det var altså allikevel flere som overså det (eller som ikke vilde se det).

Her er et annet spill, hvor avgjørelsen ved første øyeblikk kan virke mer tvilsom, men hvor det også bør spilles forsiktig:

♠ 9 4 3
♥ Ingen
♦ E K Kn 8 6 4
♣ Kn 10 8 4

	N	
V	Ø	
	S	

♠ E K 10 8 5 2
♥ Kn 2
♦ D 3 2
♣ K 9

Nord—Syd var i sonen, Øst—Vest utenfor. Syd åpnet med 1 spar, motparten stampet helt opp til 5 hjerter, men ble overmeldt med 5 spar, og dermed ble det.

Vest spilte ut hjerter konge, som ble trumfet på bordet. Sitter no sparene 2 : 2, er 7 trekk opplagt. Allikevel vilde det være tåpelig å spille på det. For det første er 3 : 1 fordeling vel så hyppig som 2 : 2. For det annet tydet motpartens stampeiver på at en av dem har en singleton i spar. Og endelig er det tydelig at Nord—Syd er kommet i en god kontrakt, idet flere par må antas å ha doblet 5 hjerter, som neppe kan gi mer enn 2—3 better. Spilleren skal der-

for straks trekke en spar fra bordet og knipe med 10. No er kontrakten praktisk talt sikker. Men topper han, må det bli bet, da Øst for anledningen har knekte tredje i spar og bare 2 ruter, mens ess dame i kløver sitter hos Vest.

*

Det er nettopp kortbehandlingen i slike «opp-gavespill» som skiller mellom Middelhavet og en høyfjellsjø, og den type spill er ikke mer laget enn at det forekommer i forskjellige variasjoner i hvert eneste kortparti og hver eneste turnering. Duplikatbridge vilde være en dårlig sport hvis den tankeløse toppjeger skulde ha større chanser enn den nøkterne logiker. Men det er heldigvis ikke så, ikke i det lange løp. Vel står lykken den dristige bi, men ikke den uvitende. Og selv den dristige må ikke trassere på den i tide og utide. Fru Fortuna er en kresen og måteholden kvinne, som nok vil påskjønne menns mot, men ikke dårers lettsindighet.

*

Hos Grundt Tanum er det kommet ut en liten bok, «Samtale», av Johs. Lunde. Enda forfatteren bare har hatt snau nitti sider til disposisjon, har han funnet plass til følgende:

Men først og sist ble spillebordene satt fram, «disse den virkelige selskapselighets mordredskaper», som Moer Koren ikke uten grunn kaller dem. Kortspillet var vel da som no noe vertskapet ofte grep til fordi man tvilte på sine gjesters og sine egne evner til å holde en virkelig samtale i gang. Men i våre dager har vi i slike tilfeller også andre midler å gripe til, — f. eks. grammofofonen.

Jeg kjenner ikke Johs. Lunde, ja, sant å si er jeg til de grader utenfor samtalekunstens eksklusive skjønnere at selv navnet Moer Koren er meg fullkommen fremmed. Jeg vet bare — hva også Johs. Lunde burde vite — at kortspill i forskjellige former gjennom årene og helt fram til i dag har vært en meget velyndet hobby hos en rekke av våre fremste samtalere og stilister. Jeg nevner fra bridgens gjennombruddsår at general Edv. Hans Hoff (en meget

**Lær bridge av
MIDSEM**

Kurs for nybeg.
og viderekomne.
Skriv etter plan.

UGLA BREVSKOLE
Boks 2246 Oslo

skarp debattant og polemiker, forsvarsminister i Emil Stangs første regjering) skrev en av de første bridgebøkene i Norge. Noen år senere kom Helge Krog med sin. Også rektor A. Midsem er en fremragende samtaler, og det på en rekke språk. Av andre passionerte kortspillere nevner jeg i fleng: Alexander Kielland (whist), Hjalmar Christensen, Fredrik Parelius, Øvre Richter Frich, Sigurd Bødtker, advokat Wilhelm Dybwad, statsråd Trygve Utheim, professor Wilhelm Keilhau, advokat Annæus Schjødt, sekretær J. P. Bull, direktør Wiers-Jenssen, Finn Boe, og av næringslivets menn f. eks.: generaldirektør Axel Aubert, generalkonsul Rudolf Olsen, skipsreder Johan Rasmussen, skipsreder Anders Jahre.

Her får jeg slutte, men her kunde jeg også ha begynt. Ingen av disse har søkt til kortbordet fordi de selv eller deres vertskap var redd for at det ikke skulde vise seg mulig å holde «en virkelig samtale» i gang. For den saks skyld kunde de gjerne holdt det gående med Johs. Lunde også.

La meg endelig nevne den største av alle mestre i konversasjonens kunst og samtidig en av sin tids skarpeste whistspillere: grev Talleyrand.

Så ham vil vi gjerne ha med. Men grammofofonen rennoserer vi på, den kunde Lunde og Koren ta meg seg på deling.

R. Halle.

1/2 PRIS

NORSK BRIDGE MAGASIN

for 1944 kan skaffes fra og med nr. 2 så langt opplaget rekker.

Skarp bridge på Kongsvinger.

2 sjeldne slemspill.

Tannlege Kjell Herud, Kongsvinger, har sendt oss et hyggelig brev, hvori vi får høre om en bridgeinteresse som er like fantastisk og levende som i de andre deler av landet. Og på toppen av det hele får vi servert to spill, som viser at man også i de østligste trakter av vårt land behersker den høyere form for bridgekunst. Spesielt synes vi at spill nr. 2 var flott gjennomført.

Spill nr. 1.

♠ D ♥ D Kn 10 8 x x ♦ x x ♣ K D Kn 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ 10 9 x x x ♥ x x x ♦ Kn x x ♣ 10 x
N	Ø					
V	S					
♠ Ess Kn 8 6 ♥ Ingen ♦ K D 10 5 ♣ Ess 9 8 7 3						

Meldingene falt:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♣	1 ♥	2 ♥	pass
2 ♠	pass	2 gr.	pass
3 ♦	pass	4 gr.	pass
5 ♥	pass	6 ♦	pass
pass	pass		

Utspill: kløver konge, Øst la kløver 10 og Syd lasjerte. Vest skiftet så til hjerter dame (for øvrig likegyldig). Syd ser at alt avhenger av riktig eller heldig manøvrering av sparene. Han stakk med hjerter ess, kastet selv en kløver, og trakk 3 ganger ruter. Så fulgte spar konge, og da damen falt hos Vest, fanget han både spar 10 og 9 hos Øst og fikk 4 sparstikk og dermed kontrakten.

Spill nr. 2.

♠ 10 9 x x ♥ 10 x x x ♦ Kn x ♣ Ess D x	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ x x x x ♥ x x x x ♦ D x x ♣ 10 x
N	Ø					
V	S					
♠ D ♥ Ess K 8 6 ♦ K 8 7 6 ♣ K Kn 7 3						

Vest gir.

Meldingene falt:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
pass	1 ♣	pass	1 gr. (Vienna)
pass	2 ♣	pass	2 ♥
pass	2 ♦	pass	3 ♦
pass	4 ♠	pass	4 gr.
pass	5 ♥	pass	6 ♦
pass	pass	pass	

Hardt meldt — det får'n si.

Ut kom spar 10, og Syd fikk damen. Han tenkte et øyeblikk på å toppe ruterne, i håp om at honnørene skulle falle. Men så husket han det berømte Grünwald coup — kanskje det her kunde komme til anvendelse. For at det skulde lykkes måtte de edle farger sitte 4-4, og ruterne 3-2 med honnørene fordelt. Han spilte ess-konge i hjerter, kastet en kløver hos blindemann og stjal en hjerter. Så 3 ganger spar, og 3 kløvere på egen hånd forsvant. Derpå kløver til kongen, og Vest kom inn. Han returnerte kløver (likegyldig), og Syd stjal og trumfet så sin siste hjerter. Så kom bordets siste kløver, og nå var det spennende. Øst var heldigvis renons og la liten ruter, Syd stakk over og resten stod. Legger Øst damen, stikker Syd med kongen og kniper neste gang Vests knekt. — En sann opplevelse å klare et slikt spill ved kortbordet!

Er det tillatt?

Herr redaktør!

Hva mener De om følgende hendelse i en turnering (10 par):

♠ 9 x x ♥ 10 x ♦ Kn x x x ♣ Kn x x x	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ D x ♥ K Kn 9 x x ♦ Ess K x ♣ x x x
N	Ø					
V	S					
♠ Ess Kn 10 x ♥ D x ♦ 10 x x ♣ Ess 10 x x						

Ø-V i sonen. Meldinger (Vienna): S og V pass, N 1 kløver, Ø 1-hjerter, S 1 spar, N 2 spar, Ø 3 hjerter, S 3 spar, N 4 spar, pass rundt. Utspill hjerter 10, som går til Østs konge. Deretter ruter konge og så en liten hjerter til Syds dame. Syd spiller nå spar knekt. Vest betenker seg i flere sekunder og trekker i for-

Culbertson

Prøver i meldeteknikk.

Ved rektor A. Midsem, Lillesand.

1. a) Syd gir og melder 1 hjerter, Vest pas, Nord 1 grand, Øst pass og Syd 2 hjerter. Hvilken styrke har Syd?

b) Syd gir og melder 1 hjerter, Vest pass, Nord 1 grand, Øst pass, Syd 2 ruter. Hvilken styrke har Syd?

Og hva skal i disse 2 tilfelle Nord si etter de nevnte medinger på:

- ♠ K 10 3
- ♥ 6 5 2
- ♦ Ess 8 4
- ♣ D Kn 8 5

2. Syd gir og melder 1 hjerter, Vest pass, Nord 1 grand, Øst pass, Syd 2 grand. Hvilken styrke har Syd, og hva skal så Nord si på:

- ♠ D 6 3
- ♥ 7 2
- ♦ Ess 8 6 3
- ♣ Kn 10 4 3

Syd gir og melder 1 hjerter, Nord svarer 1 spar og Øst passer. Hva skal så Syd si på:

- 3) ♠ 8 5
- ♥ Ess D Kn 7
- ♦ K Kn 7 6
- ♣ D Kn 4
- 4) ♠ 9 6 2
- ♥ Ess K 7 5 3
- ♦ Ess 5 4
- ♣ 6 2
- 5) ♠ Ess 6 4
- ♥ Ess D 9 2
- ♦ K 5
- ♣ 8 7 4 3

Løsning side 10.

skjellige kort, før han legger spar 2. Fra bordet legges liten, og Øst får for spar dame — 1 bet.

Nå spørres: Er Vests nøling med påspillet tillatt? Syd vilde ellers ha plisert spar dame hos melder Øst og fått sin kontrakt. N—S vilde derved ha vunnet turneringen, mens nå Ø—V ble vinnere. Vest hevdet at det er tillatt å forsøke å lure motspillerne på samme måte som ved psykiske meldinger, men ble heri kraftig nedstemt av de øvrige spillere, også sin egen makker. Er det i tilfelle noen straffebestemmelse for en slik spillemåte?

Fairplay.

Soar:

Likesom det er fusk å stole med å legge på en singellon, likeså meget er det fusk å stole med å legge på et kort i den nevnte situasjon, fordi Vest ingen grunn har til å stole. Vi står her overfor en av de verste utvekster i bridgen, og de som benytter seg av slike simple tricks burde tas ettertrykkelig i nakken.

At man i ren distraksjon kan forsinke påspillet ved å tenke på noe helt annet er en ting for seg. Slike tilfelle er imidlertid som oftest lett å bedømme. Men her heoder jo Vest at han nølte i den hensikt å lure melder. Make til! Dristighet og mangel på karakter! Og attpå til sidestiller han tilfellet med psykiske medinger. Når en mann ikke forstår å skjelne mellom kamp med ærlige våpen og kamp med uærlige våpen har han ikke noe ved det grønne bord å gjøre.

La oss en gang for alle slå fast at enhver noen ved påspill rett og slett er juks når spilleren ikke har noe å stole etter. De som praktiserer denne form for «bondefanger» i god tro og mener at den er et ledd i den finere spilleteknikk bør få en kraftig advarsel av sine bedre vitende medspillere. Og hjelper ikke det får man la dem vite at deres nærvær ved kortbordet ikke ønskes. Ja — for vi har virkelig en meget effektiv straffebestemmelse mot slike juksemakere: A UTELUKKE DEM FRA DET GODE SELSKAP.

Red.

Et meldeproblem.

Herr Johan Lie, Mo i Rana, har forelagt oss følgende spill, som forekom i en klubbturnering:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ Kn 3 ♥ K 7 6 4 3 2 ♦ Ingen ♣ Ess 10 8 3 2 	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V	Ø			S	
	N									
V	Ø									
	S									
<ul style="list-style-type: none"> ♠ D 10 8 7 5 ♥ Ingen ♦ Ess D 9 8 ♣ D 6 5 4 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ Ess K 9 6 4 ♥ D ♦ K Kn 10 7 6 3 2 ♣ Ingen 									
	<ul style="list-style-type: none"> ♠ 2 ♥ Ess Kn 10 9 8 5 ♦ 5 4 ♣ K Kn 9 7 									

Vest gir. Ingen i sonen.

Det opplyses at det ble spilt både 6 hjerter og 6 spar. 7 spar betes hvis det er Øst som har meldingen, og det kommer ruter ut etter en Lightnerdobling. Nå er spørsmålet: hvordan få meldt 7 ruter, som er helt opplagt?

Til det vil vi svare at det ikke nytter å sette opp teknisk funderte meldingsforløp med hender av denne typen («freak hands»). Dårlig vilde det være om ikke Nord og Syd sørget for å sette inn sitt groveste skyts med sine herlige fordelinger og gjøre det broget for motparten. I alle tilfelle skal jo Nord—Syd stampe opp til 7 hjerter, som det faktisk er chanser til å få!

La oss sette i gang: Vest pass, Nord pass, Øst 1 ruter, Syd 1 hjerter, Vest 2 spar (er nå så god at han må gi makker beskjed), Nord 4 hjerter, Øst 5 hjerter (må høre om makker har

1ste kontroll i hjerter), Syd 6 hjerter. Og så er det Vests tur. Han må forstå at makker er usedvanlig sterk etter spørremeldingen i hjerter og går trygt i 7 ruter, med 1ste kontroll både i ruter og hjerter. Men Nord gir seg ikke: 7 hjerter, hvoretter Øst avsutter det livlige meldingsforløp med 7 spar, en kontrakt som er utpelig når den kommer på Vests hånd.

Ja — dette var vårt forslag. Å finne det 100 % teoretisk sett korrekte meldingsforløp er håpløst når begge parter er utstyrt med så kraftige kanoner som her.

Oslomesterskapet for par.

Når dette skrives er tredje runde ferdigspilt, uten at det egentlig er hendt noe sensasjonelt. En del kjente par er gått ned i nedre avdeling, som f. eks. Dawes—Leif Nielsen, Bundi—Magnussen og Schroder Nielsen—Hammer. Men ingen av storspillerne er ennå slått ut.

Når det gjelder fortolkningen av bridgeforbundets bestemmelser angående meldesystemer ser det ut til at en hel del av turneringens deltakere svever i den tro at man kan nekte motparten å bruke alt som forbundet ikke har karakterisert som «offisielt». Dette er dog en litt for lettvtint fortolkning. Ifølge lovenes paragraf 5, punkt a, heter det at en konvensjon som er så lett forståelig at den kan forklares i et par setninger, som blir forklart før spillets begynnelse og som motparten erkjenner å ha forstått, kan benyttes. Brukes f. eks. et par lettere varianter som Herseths: 1 kl—1 ru—2 ru (for å vise at åpneren er på grensen av grandåpning), eller Halles 2 kløver, er det klart

at motparten ingen grunn har til å komme med innvendinger. Som vi nevnte forrige gang sitter vi jo ikke ved korthordet for å lage unødig krangel.

Hittil er det spilt omtrent 4000 spill. Av disse har bare 13 — tretten — spill vist samme resultat ved alle bord. Så vi behøver altså ikke være redd for at bridgen skal mekaniseres . . .

I en av puljene forekom et spill hvor vi til vår forbauselse — og til vår beklagelse — konstaterte at ikke *en* av spillerne klarte sin kontrakt, skjønt det inneholder et likeså klassisk som enkelt eksempel på sund spilleføring:

♠ Kn x x x x			
♦ D Kn x			
♣ 10 x			
♠ Ess x x			
♠ 10 x x	N V Ø S	♠ K D x x	
♥ 10 x x		♥ x x	
♦ K x x x		♦ x x x	
♣ Kn x x		♣ D x x x	
♠ Ess			
♥ Ess K 9 x x			
♦ Ess D Kn x			
♣ K x x			

Kontrakten var ved alle bord 6 hjerter hos Syd. Utspill fra Vest: en trumf (et utmerket utspill for å hindre eventuelle stjelemuligheter). Syd stakk og så kom bommerten med en gang: han trakk en trumf til og forsøkte så rutersaksen. Men Vest hadde kongen og trakk ut bordets siste trumf. Og nå hadde Syd ingen chance til å bli kvitt kløvertapere.

Spillet er jo så enkelt: første hjerter stikkes med damen. Derpå prøves rutersaksen. Vest får kongen og forsetter med trumf. Nå spilles 2 ganger ruter til, en kløver kastes på bordet og siden stjeles en kløver med bordets siste trumf. Merkelig at ingen av Sydspillerne mestret denne enkle tempoprøve.

ROLF BØE:

Turneringsledelse og duplikatarrangement

Med de viktigste lovregler og straffebestemmelser og et forord av R. Halle

«Om taktikk og strategi i duplikatbridge»

PRIS KR. 2,25

Ved skriftlig bestilling må følge kr. 0,20 til porto.

Utgitt av

Redaktør | | Slemdal pr. Oslo

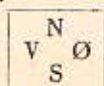
|| | ALLES BRIDGEAKADEMI

E K S P E R T K L U B B E N

Februar-konkurransen: 1ste premie: Fru Ruth S. Bie, Trondheim, 2nen premie: D. Schinstad, Honefoss.

Oppgave nr. 7.

- ♠ Ess K 10 9 8
- ♥ Kn
- ♦ Ess K 5 3
- ♣ 5 4 3

- ♠ 2
- ♥ Ess K D 9 8 7
- ♦ 2
- ♣ Ess K D 9 7

Et fantastisk spill som nylig forekom på et sted på Vestlandet. Nord—Syd havnet, som rimelig er, i en kontrakt på 7 grand med Nord som spiller. Øst spilte ut ruter dame og Vest fulgte med sekseren. Angi i korte trekk Nord's beste spilleplan.

10 kroner å tjenel

I første runde så vi dette spillet:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ D x x x ♥ x x ♦ D x ♣ 10 x x x x 	<ul style="list-style-type: none"> ♠ Ingen ♥ K D Kn x x x ♦ Ess x x x x ♣ 9 8 	<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		<ul style="list-style-type: none"> ♠ x x x ♥ 10 x x x ♦ K Kn x x x ♣ 7
	N											
V	Ø											
	S											
	<ul style="list-style-type: none"> ♠ Ess K Kn 10 x x ♥ Ess ♦ 3 ♣ Ess K D Kn x 											

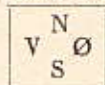
Nord gir. Alle i sonen.

Flere par kom i 7 grand. Et par greide kontrakten, da det kom spar ut. Men ved de andre bord var utspillet en ruter, og som De ser fikk da melderer ikke det fullt så hyggelig — han gikk flere betar. Andre par kom i 6 kløver, men det var heller ikke godt meldt. Nå spør vi: Hvordan med rimelighet få meldt siøreslemmen i hjerter (den eneste syvmelding som kan klarer)?

Det beste meldingsforløp honorerer vi med 10 kroner. Besvarelser sendes redaktøren innen 15. mai, merket: meldeoppgave.

Oppgave nr. 8.

- ♠ 5 4 3
- ♥ Ess K 9
- ♦ K 5
- ♣ Ess 8 7 5 4

- ♠ 7 6
- ♥ Kn 7 6
- ♦ Ess D Kn 10 9 8 2
- ♣ 2

Vest åpner med 1 spar, og Syd havner i 5 ruter. Vest spiller 3 ganger spar, og Syd stjeler 3dje gang. Hvilke chanser har han til å greie seg, og hvordan skal han spille?

For riktig løsning av disse 2 oppgaver setter vi opp 2 premier: 1ste premie: 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S, og 2nen premie: Kr. 10,00 i kontanter.

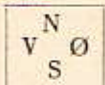
Løsninger sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsøns gt. 34 B, Oslo, innen 15. mai 1945.

Oppgave nr. 5 om igjen.

Dessverre har nok trykkfeilsdjevlen spilt oss et slemmt puss i denne oppgaven, idet meldingene er blitt drevet ett trekk for høyt opp i været. Syd spiller bare 3 spar, og ikke 4 spar som angitt! Vi beklager meget det ekstraarbeid vi således har foranstaltet. Oppgaven har nok satt de fleste av løserne grå hår i hodet, selv om det nok kan angis fordelinger hvor selv 4 spar kan greies, men det hele blir da *for søkt* og *for svevende*.

Vi må altså be løserne ta fatt på oppgaven igjen. Forhåpentlig blir poenget lettere å se når vi nå senker kravet til antall stikk til 9.

- ♠ K 6 3 2
- ♥ 8 6 3 2
- ♦ K 6 4
- ♣ 5 2

- ♠ Ess Kn 10 9 8
- ♥ D 7
- ♦ Ess 9 8 5
- ♣ Ess 9

Syd gir. Ingen i sonen.

Meldingene falt:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	2 ♥	pass	pass
2 ♠	3 ♣	3 ♠	pass
<u>pass</u>	pass		

Vest begynte med hjerter konge og fortsatte med esset og knekten. Tredje gang var Øst renons og kastet en kløver. Hvordan vil De som Syd planlegge det videre spill? Begrunnelse.

Ny løsning til denne oppgaven sendes sammen med løsninger til oppgave nr. 7 og 8 innen 15. mai 1945. Resultatet av Mars-konkurransen (oppgave nr. 5 og 6) vil bli publisert i hefte 6 (Juninummeret) sammen med April-konkurransen.

Løsning til oppgave nr. 6.

♠ Ess K 10 7 3
♥ 10 7 3 2
♦ 10 3
♣ Kn 5

	N	
V	Ø	
	S	

♠ D Kn 6
♥ Ess 8 6 4
♦ Ess D 9 2
♣ Ess 6

Syd gir. Ingen i sonen.

Syd sa 1 ruter. Vest 2 kløver. Nord 2 spar og Syd 4 spar. Utspill fra Øst: kløver 9. Hvordan vil De som Nord legge an spillet? Begrunnelse.

Tilsyntelatende ser det ut som rutersaksen må prøves, for Nord har jo 2 tapere i hjerter og en i kløver. Den gode spiller skal imidlertid først prøve andre muligheter, hvis sådanne forefinnes. Og her har virkelig Nord en fin anledning til å vise sin klasse. Han uttaler seg i fantasien at Vest har 2 trumf og K—D double i hjerter. Med denne fordeling er det mulig å lage en ufullendt eliminasjon og gjøre seg uavhengig av rutersaksen. Hvorfor ikke prøve — det koster jo intet!

Først tas kløver ess. Så to omganger trumf. Deretter hjertes ess og en hjerter til. Vest kommer inn og tar et kløverstikk. Men så spreller han i garnet, for hans fordeling var opprinnelig:

♠ 9 2
♥ K D
♦ K Kn 7 6
♣ K D 7 4 3

Nå må han enten spille ruter til saksen eller kløver til dobbeltrenons, og Nord vinner lett.

Her lykkes altså planen. Men går det ikke etter oppskriften må Nord senere prøve rutersaksen — som siste utvei.

Følgende oppnådde score for Februar-konkurransen:

2 poeng:

Kristian Arnesen, Narvik. Reidar Aadne, Oslo. A. Bakken, Trondheim. Ruth S. Bie, Trondheim. O. Blegeberg, Hokksund. Jac. A. Brekke, Ø Aker. Olaf Clausen, Fredrikstad. Th. F. Egedius, Bærum. Trygg Eriksen, Bodø.

Arvid Evjen, Oslo. Ernst Frantzen, Tyssedal. Oskar Fuzlestén, pr. Stavanger. Tormod Gjestland jr., Herøya. H. J. Grundt, Oslo. Kristen Hansen, Sandefjord. Kjell Hansson, Oslo. Alf Haukås, Notodden. Håkon Hoel, Harstad. D. Hvalvrygg, Nøtterøy. Thomas Th. Ivcland, pr. Krsand S. S. T. Johnsen, Tønsberg. Oddvar Karlson, Fredrikstad. Kornelius Larsen, Stavanger. Oluf Larsgård, Helgeland. Bjarne Meih, Harstad. Mathias Mathisen, Harstad. Trygve Mortensen, Sandnessjøen. K. Neiland, Jæren. P. Opsahl, Koppang. Hans L. Pentz, Oslo. A. J. Richardsen, Oslo. D. Schinstad, Hønefoss. Odd L. Solfeld, Hillevåg. P. Staven, Trondheim. Arne Strøm, Tønsberg. E. Svanberg, Bodø. Asbj. Sve, Namsos. Ivar Tangen, Steinkjer. T. Taugbøl, Skogns st. Leo Tvedt, Tyssedal.

1 poeng:

Kr. Aarskog, Fitjar. T. Aune, Thamshavn. L. Bjørheim, Stavanger. Per Bø, Fåvang. H. Christoffersen, Oslo. Magnus Dahl, Trondheim. J. Eimhjellen, Namsos. Johan H. Erlandsen, Harstad. E. Fremmerlid, Mo i Rana. Gudm. Fridheim, Mosjøen. Haakon Gunnes, Skien. R. Gustavsen, Halden. H. Hillveg, Oslo. Oscar Jahnsen, Oslo. Hans Bj. Korsmo, Oslo. Hans Larsen, Stavanger. Thoralf Larsen, Tyssedal. M. O. Lier, Kløfta. Harald Lund, Lilleaker. O. R. Mæhe, Oslo. Vilhelm B. Nicolaysen, Sarpsborg. Torleif Petersen, Bodø. Lars Raknes, Haugesund. Bj. Rydsaa, Mo i Rana. Olav E. Schönberg, Steinkjer. L. Stormbo, Oslo. Lorentz Strand, Tønsberg. R. W. Svversen, Trondheim. Hans Thiis, Notodden. O. Chr. Ystgaard, Trondheim.

Ved loddtrekningen ble 1ste premie, 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, vunnnet av fru Ruth S. Bie, Trondheim, og 2nen premie, kr. 10,00 i konianter, av D. Schinstad, Hønefoss.

For Januar-konkurransen får Oscar Jahnsen, Oslo, og Oluf Larsgård, Helgeland, hver 2 poeng, og Nils A. Nilsen, Bodø, 1 poeng.

Svar på meldeprøver i „Culbertson“.

1. a) Syd har 3 HS, muligens bare 2½ med en gjenneldbar farge; kanskje mer.

b) Syd har sannsynligvis ca. 3½ HS, men kan ha noe mindre.

I begge tilfelle skal Nord melde 2 grand hvis han har 2 HS, ubefattet D x eller Kn 10 i minst 1 av Syds farger. Ellers skal han passe eller vise preferanse. Altså her 2 grand.

2. Syd har 4½ HS og litt styrke i hver farge. Nord skal melde 3 grand med ca. 1½ HS eller mer, ellers passe. Altså her 3 grand.

3. 4 og 5. Syd skal i alle 2 tilfelle si 1 grand for å vise at hånden enten har minimums styrke eller ikke meget over (jallfall ikke mer enn 4 HS), selv om han har en meldbar sekundærfarge (som i 1), eller en gjenneldbar farge (som i 2) eller støtte til makkers (som i 3).

Forutsetningen er dog at han har jevn fordeling (ingen singelton) og ingen sekskortfarge.

FYRVERKERI!

Herr redaktør!

De har bedt om å få spill som har krøv på interesse for magasinet's lesere. De skal få dem. De vil kanskje stusse over titelen. Den er kun anvendt for å betegne det veld av gnister som kan utstråle fra et enkelt spill. Jeg satt som tilskuere ved en tre-bords turnering, og for meg fortonet det hele seg som et sprakende fyrverkeri.

♠ 5 4	♠ K Kn 7 3 2	♠ D 10 9 8 6
♡ Ess K Kn 3	♡ 9 7 5	♡ Ingen
♢ Kn 7 5 4	♢ Ess 9 8 3 2	♢ D 10 6
♣ Ess 6 5	♣ Ingen	♣ K D Kn

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 10 8 6 4 2
♡ K
♢ 9 8 7 4 3

Vest gir. Nord—Syd i sonen.

Pussig nok gikk meldingene på samme måte ved alle bord; Vest åpnet med 1 hjerter, Nord 1 spar, Øst doblet, Syd 2 kløver, Vest doblet, Nord 2 ruter, Øst doblet, Syd 2 hjerter, Vest doblet og pass rundt.

Men så skiltes veiene. Ved bord 1 åpnet Vest med hjerter Konge. Han var inne på tanken å fortsette med esset og en hjerter til, men syntes det var forsmedelig bare å få 2 trumfstikk. Han skiftet derfor til ruter. Syd behøvde no ikke anstrenge seg synderlig for å få 9 stikk ved møllespill. Et doblet overstikk, utgang og gode greier.

Ved bord II begynte Vest med kløver ess, et slett utspill. No fikk Syd i gang en enda finere mølle enn ved bord 1. Resultat: 4 trekk, 2 doblede overstikk! Alt motparten fikk var 3 trumfstikk.

Ved bord III begynte Vest med hjerter Konge, og fortsatte med esset og en hjerter til. At dette motspill er det beste, trenger jo ingen kommentar. Syd spilte alle trumfene, men Øst var flink og kastet 2 spar, 3 ruter og en kløver. Resultat: en bet.

♠ 10 4	♠ 9 8 6 4 3	♠ Ess K Kn
♡ D 9 6 3	♡ Kn 8 4 2	♡ K 10 7 5
♢ K 9 4	♢ 8	♢ D Kn 10 6
♣ 8 6 2	♣ Kn 7 5	♣ 10 9 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ D 7 5
♡ Ess
♢ Ess 7 5 3 2
♣ Ess K D 4

Nord gir. Ingen i sonen.

Ved bord 1 sa Nord og Øst pass, Syd 1 ruter, Nord 1 spar (!) og Syd 4 spar. Friske meldinger — det får en si. Nord skal si pass etter 1 ruter — naturligvis, og når Nord først melder 1 spar, skal Syd huske på at makker først har passet og derfor foreløbig nøye seg med 2 spar, eller til nød hoppe til 3 spar. Imidlertid gikk det bedre enn ventet: Øst startet med 3 ganger spar, og bordet kom inn. Så ble ruter ess spilt og en ruter til, som motparten fikk beholde. Siden stjal pilleren 2 ruter, og fikk således godspilt den 5te ruter og brakte kontrakten lykkelig i havn.

Ved bord II åpnet også Syd i 3dje hånd med 1 ruter. Vest og Nord pass. Øst doblet, Syd redoblet og Nord sa 1 spar. Øst passet, og av en eller annen grunn fikk no Syd den innskyttelse å si 4 spar. Hadde han glemt makkers opprinnelige pass og at han også passet til 1 ruter? Øst doblet — temmelig seiersbevisst, og startet med spar Konge. Etter noen betenking skiftet han korrekt til hjerter, i håp om at makker hadde hjerterhold. No gikk spillet i gang med mølle: trakk ruter ess og stjal 2 ruter og 2 hjerter. Så 4 ganger kløver. Siste gang var Vest så elskverdig ikke å sette i spar 10 (han kastet en hjerter), Nord kastet også en hjerter og Øst stjal med spar Knekt og fortsatte med esset (hadde han enda skiftet til hjerter og gitt makker stjelestikk for spar 10!). No gikk spillet hjem, og Nord—Syd hentet seg en flott toppscore.

Ved bord III sa Syd i 3dje hånd 1 ruter, Nord 1 spar (!), Syd 3 kløver, som Nord skyndte seg å passe til (hvilket vi også vilde ha gjort). Men, kjære Syd, hvorfor lage en hoppmelding når makker opprinnelig har sagt pass. De er da ikke så god? Ja — her er det ikke annet å fortelle enn at Vest startet med spar og fikk ett stjelestikk i 3dje omgang, og at spilleren i alt fikk 8 stikk. En bet.

Ja — dette var litt av fyrverkeriet, herr redaktør. Det bød på enda flere knitrende illuminasjonsnummere, men dem skal jeg komme tilbake til ved en annen anledning.

Spectator.

The coup without a name.

Dr. Th. F. Egidius, Bærum, har en sjelden evne til å oppdage skjulte poeng i spill og finne ut de sridrigste kombinasjoner. Og sympatisk er det at han stadig vekk beriker oss med sine «oppdagelser» i form av underholdende problemer og tankevekkende spill. No har vi igjen fått en godbit fra ham:

Problem nr. 27.

♠ 10 6
♥ E Kn 10 6 4
♦ 10 7 5 4
♣ E K

♠ E D 9
♥ K D 3
♦ D 6
♣ D Kn 10 5 3

N	Ø
V	S

♠ Ingen
♥ 9 8 7 5 2
♦ E 9 8 3
♣ 8 6 4 2

♠ K Kn 8 7 5 4 3 2
♥ Ingen
♦ K Kn 2
♣ 9 7

♠ D 8 6
♥ 9 7 5 4
♦ D Kn 10 6
♣ Ess

♠ 10 9 7
♥ K D 3
♦ Ess K
♣ D 7 6 2

N	Ø
V	S

♠ K
♥ 10 8 6 2
♦ 9 8 2
♣ 10 8 5 4

♠ Kn 5
♥ Ess Kn
♦ 7 5 4 3
♣ K Kn 9 3

Spar er trumf. Syd ut. Nord—Syd skal ta 7 stikk mot ethvert forsvar. Løsning i neste nummer.

Ingen i sonen. Vest gir.

Vest åpnet med 1 kløver, Nord 1 hjerter, Øst pass, Syd 1 spar og Vest 2 kløver. No sa Nord 2 grand og Syd gikk naturligvis i 4 spar, som Vest doblet.

Kløver dame kom ut, og bordet fikk kongen. No fulgte spar 10, og Øst var som veniet renons. Vest stakk med damen og returnerte ruter dame, Øst ja nieren og Syd fikk kongen. Han betraktet Øst's kast med mistenksomhetens skjerpede blick. Opplagt at Øst vilde søke å skaffe makker et stjelestikk i ruter. Hvis han no automatisk spilte spar knekt, vilde Vest stikke, returnere ruter og siden få stjelestikk. Ser De hvordan Syd unngikk den truede fare?

Han spilte bordet inn på kløver og trakk hjerter ess og hjerter knekt. På disse kastet han sine to ruter. Vest kom inn og kunde no ikke bringe makker inn. Forbindelsen var brutt og Syd fikk således kontrakten etter en morsom anvendelse av «The coup without a name». Som De ser var forutsetningen at Vest hadde både konge og dame i hjerter, hvilket altså slo til.

*

Har De oppdaget noe mer i dette eiendommelige spillet? Vest's tilbakespill av ruter dame var ikke godt. Hvorfor ikke velge kløver, et nøytralt og helt ufarlig tilbakespill? Spilleren må da fortsette med hjerter ess, hvorpå han kaster en ruter. Og så må han spille ruter, Øst legger naturligvis liten, og Syd? Ja, sannsynlig får han da føle valgets kvaler!

*

«The coup without a name» (Det navnløse coup), forekommer ofte i den praktiske bridge — det har vi sett en rekke eksempler på i det siste. Men navnet er tungvint og intetsigende. Kan noen finne den korte og treffende betegnelsen på coupet? Leserne har ordet!

Erna.

Løsning til problem nr. 26.

♠ D
♥ K
♦ D 9 7 6
♣ 10 6

♠ 10 7
♥ D Kn 7
♦ Kn 10 8
♣ Ingen

N	Ø
V	S

♠ 9 6
♥ 10 9 5
♦ Ingen
♣ Kn 9 8

♠ K Kn
♥ Ess 8 6
♦ Ingen
♣ 7 5 4

Spar er trumf. Syd ut. Nord—Syd skal ta 6 stikk mot ethvert forsvar.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1. ♥ 8!	♥ Kn!	♥ K	♥ 9
2. ♠ K	♠ 7	♠ D	♠ 6
3. ♥ Ess	♥ 7?	♣ 6	♥ 5
4. ♠ Kn	♠ 10	♣ 10	♠ 9
5. ♥ 6	♥ D	♦ 6	♥ 10
6. ♣ 4	♦ Kn	♦ 7	♣ 8

Vest må nå spille opp til Nord's saks og Nord får 2 ruterstikk.

Hvis Vest i stikk nr. 3 legger hjerter dame, legger Nord en ruter. Kaster nå Øst hjerter 5, fortsettes med spar knekt og bordet legger nok en ruter. Så spilles Øst inn på hjerter, og bordet må få et kløvestikk og et ruterstikk. Legger Øst i 3dje stikk hjerter 10, kastes en kløver til på hjerter 6. Vest kommer inn på hjerter 7 og vi får den først nevnte situasjon.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.

Redaktør:

Erling Wagle, Erl. Skjalgssons gt. 34 b, Oslo.

Trykt hos Johansen & Nielsen — Oslo.